

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarium reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§. 1. De Infallibilitate S. Scripturæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

tribuantur S. Scripturæ, infallibilitas, Authoritas, necessitas, utilitas, jucunditas, simplicitas, eloquentia, profunditas, obscuritas, de quibus eodem ordine breviter per sequentes paragraphos est agendum.

S. I.

De Infallibilitate S. Scripturæ.

Merito hæc proprietas primo loco ponitur, quia ita convenit S. Scripturæ, ut nulli alteri. quantumvis classico & probato libro conveniat; cum omnes hi libri ab Hominibus sint conscripti, & excogitati, omnis autem homo mendax, solus DEVS verax sit; teste Apostolo Rom. 3. Unde, quod supra S. Augustinum dixisse vidimus, quod scilicet solis Canonice libris didicerit hunc honorem deferre, ut nihil in illis erroneum reperiiri firmissimè credat, hoc merito quivis etiam alius Christianus dicere potest, & debet.

Cæterum ex triplici potissimum argumento colligitur hæc infallibilitas S. Scripturæ. 1. Ex veracitate infinita ipsius DEI: cum enim DEVS sit Author primarius S. Scripturæ, ut supra fusiùs probatum est; & ratione suæ infinitæ veracitatis errare non possit, rectè deducitur, ipsam quoque S. Scripturam, quæ nihil aliud est, quàm Verbum & eloquium illius, infallibilitatem omnimodam continere. Unde merito Hugo l. 3. de anima dixit: *In Sacra Scriptura, quidquid docetur, veritas: quidquid precipitur, bonitas: quidquid precipitur, felicitas est. Nam DEVS est veritas sine fallacia, bonitas sine malitia, felicitas sine miseria.*

2. Ex infallibili assistentia Spiritus Sancti ipsi Ecclesie promissa: Ratione cujus dicitur columna & firmamentum Veritatis à S. Paulo 1. Timoth. 3.; cum ergo hæc definierit, S. Scripturam pro infallibili regula & norma veritatis habendam esse, merito etiam ex hoc capite infallibilitas ei attribuitur.

3. Ex ipsius continua experientia testimonio: quo comperitum est, quod, licet S. Scriptura aut veritati non satis congrua, aut sibi invicem contradicentia dixisse arguta sit, nunquam tamen ullius manifestæ falsitatis convicta sit; uti sacclare S. Augustinus de prædest. grat. indicavit, dum dixit:

Quis

Quilibet Lector, qui expositurus Sacram Scripturam aggredietur, cum in Sacrarum voluminibus literarum, aliqua verba diversum sonante sententiâ sollicitatur, certa & inconcussa se tenere debet, nusquam deesse veritatem, etsi non facile propriam magnitudinem rei intellectus quærentibus occurrit.

§. II.

De Authoritate S. Scripturæ.

Quam necessaria sit hæc authoritas, breviter indicat S. Augustinus l. 1. de doctr. Christ. c. 37. dum dicit: *Titubantes, si divinarum scripturarum vacillet authoritas.* Ut autem facilius ostendatur, quomodo hæc authoritas S. Scripturæ conveniat, notandum est ex Serario c. 7. proleg. duos authoritatem requiri. 1. Excelleus quoddam donum, quod sit quasi fundamentum authoritatis, ob quod alteri fidei obedientia, vel honor debeat; ut enim bene advertit Titubantius, non cani, non rugæ repente authoritatem adferre possunt, sed honestè acta Superior ætas fructus authoritatis capit extremos. 2. Requiritur respectus ad eos, à quibus honor & obedientia exhibenda sunt; unde oportet hos cogitare in altero donum illud, propter quod dicta officia prestare debent. Ex quibus facile nunc patet, maximam authoritatem Scripturæ Sanctæ authoritatem, cum & contineat summam veritatem, ob quam firmissimum ab omnibus illam cogitantibus assensum mereatur; & præterea propter respectum ad DEUM, quem habet tanquam verbum & eloquium illud, etiam summam dignitatem sortiat, ob quam summam honor & Reverentia debeat.

Fuisse autem hanc Authoritatem etiam ab Ecclesia seculi per agnitam, pluribus testimoniis, sed triplici præcipue probari potest. 1. Ex antiquorum Christianorum monumentis, qui, ut B. Paulinus epist. 12. ad Severum testatur, in templis suis duo Secretaria à dextro & sinistro latere a sedibus constituebant, quorum alterum Sanctissimæ Eucharistiæ, alterum Sacræ Scripturæ libris condendis erat destinatum. Conciliis autem Oecumenicis Sacer Evangeliorum Concilio loco medio in alto throno collocabatur, uti P. Antonius Linghem c. 1. præp. ad S. Script. testatur.